

U. B. BERGEN 17. 9. 20

Ms. 1808 & 14

Kjære ven !

Det er nat- og jeg sidder oppe og skriver
med en af mine anpald-som ved-
vænlige i den senere tid, - og saa kom
jeg til at huske paa dig og dit brev,
som jeg fik idag. - Ja tænkte jeg for
brevet og for telegrammet og for de
deilige grøntsakerne. - Ja det
er jo længe siden, jeg har skrevet et
ordentlig brev til dig, - det var vel
en gang i juli maaned, - jeg blev saa
daarlige i den tid, at jeg tog hele
familien med tilfjelds og reiste først
indert i Stordalen (ca. 7-8 mil
næfra) - Kristian sah vi igjen paa
Lunde hos bojerne og reiste ind til
Aasot, hvor vi bodi paa hotelllet - men

det blev for dyrt i længden, - og saa
drog vi op paa Saturn og boede en Stund
paa den ene Side af Dalen og saa
paa den anden Side. - Fod og frø
og datter var med paa den ene sate.
Allerede de to første Dage var anful-
dene næsten borte, og siden mærkede
jeg intet til asthman. Saa længe
vi var paa fildet, - tiltrods for at vi
delvis laa i kold, udtalt og trækfuld
saterhytte; - og et fjærende regnveir
var her til Stodighed, - vi var om-
givet af Jostedals breder paa de 3 kan-
ter, og den 4de vendte mod vest, og
paa boede vi antrent som i en "kordun-
sator", som fortæller til regn, al den
fugtige luft, som kom ind i fildene
fra et lavt Skar i vest. Dagen
hertine dage havde vi, trods alt

regnveiret; - i allefald en herlig natur,
 men regnveiret hindrede jo næsten alt
 arbejde, og det meste is fik gjort,
 som var virkelig godt, - blev opspist
 af en hest, som havde lært at lukke
 op alle dører for at lide efter noget
 salt. - Arnolds stræker gik ogsaa
 samme veien, - ligesom hesten ogsaa
 trakkede istykker mit udmærkede
 "Tegnebret eller skisseskasse". -

Men, som sagt, i "øvrigt" havde vi
 det storartet, - is badt i de melke
 grønne brø=elven hver dag og følte
 mig frisk, som en kat, - saa at is ikke
 har været saa frisk paa mange aar, -
 og selv Lujel, som var daarlig efter
 abort=historien i sommer blev sterk
 og frisk, og børnene var ogsaa lig=

tøj friske og blev løbne og tøjke, -
 Petra fik rigtig nok en barnesygdom,
 som "gik over" flere gaarde der inde
 i Stordalen, men det var over paa et
 par dage - og siden var hun med de
 andre barna og baded og sprang
 nøgne i fjeldvinden.

Jeg gik mange turer omkring i fjel-
 dene og var inde paa Glemstebreen,
 (som sikkert er den vakreste breen i
 landet) - og jeg kjendte mig sad
 det for brystet, som da jeg var gut;
 men da vi saa havde været borte ca.
 5 uger og kom hjem, kom anfaldene
 igjen allerede andre dage, - det
 maa være luften ved fjelsterlandet, som
 jeg ikke taaler. - Nu har jeg været
 rent elendig nogle uger - og det var

IV

værentlig for at komme lidt Tilfældt
igjen, at 'jeg' riste op i Gjestedalen og
saa paa moliner, — noget som 'jeg'
havde lovet David Hanson, — der
blev dog intet af malinger, da
asthmaen (naar den først er kom-
men igang) ikke lod sig fæie bort
saa snart, — den stygge brandrøken
fra Finlæs eller Karelen laa ogsaa
over dalen, som rigtignok er vid, men
stævt paa alle kanter alligevel —
(bare med et lidet gylt med mod
jølsterbygden); — der var heller ikke
jænt (müligen 'jeg' male noget derfra
mere — „sportskyster“). — Der er nok
jænt, men 'jeg' var saa forværet nu,
da 'jeg' kom fra de herlige sætrene
i Stordalen, — — da havde den engang

tage dig en tur: - bratte fjelde med
 store "tullaxer" (berghälar) i - træer
 og maa tjern med grønt græs i og
 andre med fisk i, - - deilig fast
 fisk - saa at vi ofte fiskede alt
 hvad vi behøvede til middag til hele
 familien. - Engel blev en hel mester
 i at fiske med stang, medens vi var
 der. Og saa havde vi den deiligste
 akkevitt til, - - og fik nemlig
 fat i 4 fl. spirit, medens vi
 var der; og saa fandt vi rikelig
 kvannrot i fjeldene og skar den
 i stykker og havde ned paa spiriten, og
 det blev en aldeles lækker drink, enten
 vi brugte den i væd (som en slags
 akkevitt) eller lavede kolopunsch
 af den til kaffen, men der var
 dybt at leve der, som alle steder nu

for tiden: 9 kr. pr. kg. for smør og
40 öre literen for melken, - og maa
lyvsmulagte bröd kostade 1 krone -
men du maa ikke sige det til Foud,
om du træffer ham, thi det var hos
Fouds stegtunge, vi kjøpte alt.

Ja du bad mig besörge dig tyttene,
og har forjædes gjort forsök der-
paa - her er nogen folk, som farer
over alle Steder og plütcker af alle
Steder förem vi, som de rette eiere,
faar mæge dem, - det er en doktor
i Kristiania, som kjøber op, - og har
voet at byde indtil 70 öre pr. kg.,
uden at faa noget; - og talte nu med
Myldraas - handelsmanden paa Vaseuden,
og bad ham - sende dig, ifald han

fik tag i noget, — jeg udvandre ogsaa
 til ham en pris af ca. 70 öre p. kg.
 Nu har været saa meget regn i
 sommer, og nu da her endelig kom
 godveir nogle dage, er alle folk paa
 fildet for at skaa sine „fildletter“
 og faa lidt fildkör i steden for det,
 som regnet har ödelagt hjemme,
 og derfor er her ingen at faa til at
 plukke; — jeg bygger et hus for tiden
 og har bygningsfolk, — og Engel har
 det derfor saa travelt med madlav-
 ningen, ellers kunde han eller Oluf
 have plukket til dig; men her er
 forresten ontrent afflukket alle steder;
 Ja jeg har dog ikke opgivet haabet endnu,
 men du faar undskyld, om jeg ikke
 klarer at skaffe nogen tyttelær.

Ja hvorledes var det med „proforma-
skrivelsen“ min^v - kunde du bruge
den? Jeg skrev kanske for vidt-
løftigt, - men jeg troede, at du
maatte vise den frem, og da gjaldt
det at gjøre den saa „sauds yuleg“
som mulig, troede jeg, - det var
ogsaa i hasten. Jeg takker dig
tusende gange for dit elskværdige
tilbud om at faa leie et rum hos
dig, - Vil du huise mig med hele
eller halve familien et par dage paa
reisen til Kristiana, vil jeg være dig
meget taknemlig; - „tantu Hanna“ har
tilbudt sig at tage et par af børnene
i lojis, om det skulde være ønske-
ligt om luttell rum. Jeg tænker
nemlig paa at emigrere til Østlan-

X

det" - om luften der skulde være
bedre for mig, - her blir jeg værre og
værre, - og jeg faar intet gjort paa
grund af denne pinen, - og jeg kommer
mig dybere og dybere i gjæld, - saa
noget maa jeg gjøre, - men lidt
mygt maa jeg skaffe først til reisen,
og det var derfor, jeg solgte til Mr. Eie
hvert billede, - men som du nu alt-
saa ved, - blev handelen gjort om-
igjens. - Meyer blev jo rasende nede
paa Vaseuden, - han syntes vel at
han ligesaa godt kunde faat billedet
for 300. til sig selv ~~som~~ jeg forlangte
for 3500 af ham, - og det var vel
egentlig dette nedslag i prisen, som
begræder ham mest, - fra min side
var det en misforstaaelse: - da jeg saa
fra Meyer Toa sammen med Eie og
og paa paa dette billede og rose

det i høie toner, - saa troede jeg sikkert,
at det var til denne „ven“, Meyer
vilde have billedet, og at det var
derfor fra Meyer vilde „paavirke“ Hr.
Eie - at kjøbe dette billede, - (jeg
havde rigtig nok ofte hørt Hr. Meyer
omtale en Engelsen, som først og
først maatte faa noget af mig,
men ikke, at det særlig var dette
billede det gjaldt, - jeg havde ogsaa
lært Engelsen selv, - da han skrev
til mig, - at han skulde være den
første, som fik se mine ting, naar
jeg sendte noget til Bergen.)

Da saa Hr. Eie bad mig om at ^{faa} vide
billedets pris, blev jeg forbauset, da
jeg troede, at Meyer havde sagt ham,
at det var 3500; men jeg tænkte,
at det var en fin hentydning til

at prisen var for høi, - (at han altsaa
 vidste den i virkeligheden) - Rasmuss
 Meyer gjorde det paa den maade: fik
 først Skagen til at forklære sig hos mig
 og spurgte mig siden alligevel ^{om den bedste pris} af hvilken
 jeg bød endog under sit eget bud (juni-
 nær Skagen) - Jeg slog derfor
 af de 500 kr. til Hr. Eie - men jeg
 kom straks til at tænke paa, at
 Meyer selv kanske vilde have villet
 det, hvis han havde faaet det for 3000,
 og tog derfor en lidet reservation, ifald
 Meyer selv skulde vilde have villet det.
 Dette blev ogsaa den eneste udvei for
 mig at komme mig ud af kniben,
 da de to rök-udklar ved paa Vasendens
 jeg maatte ty til reservationen og Hr.
 Eie blev vistnok - ikke blid paa mig
 for det, - men Meyer maatte vistnok

love Mr. Eie billedet, ifald Mr. En-
 gelsen ikke vilde have det for 3500.
 Meyer kan altsaa ikke tage billedet
 til sig selv, tror jeg, — men Mr. Eie
 vilde vistnok ~~heller~~ ikke staa som
 reserve heller, tænker jeg — (eftre et
 par utalelser han lod falde — ja
 deth mellem os.) Det kan da lett
 haade, at ingen tager billedet til
 sig selv og sidst. — I midlertid
 talte Mr. Eie om kvelden lidt
 med mig og udvante, at om jeg
 havde et „interieur med stilleben“
 (særlig frugt) senere, saa maatte
 han faa se det. Jeg tænkte da
 paa, om jeg kom til Bergen ugen,
 og fik „selge ud“ i frugtbutikken for
 skillede ting, kunde der laves noget

noget kanske til Mr. Eie, - hvis jeg
 fik brødt en af dine interieurer til
 bakgrund. Kan du opgive mig adr.
 paa en frugthandler, som var saa
 "vællidelig", at han pr. post vilde
 sende mig ting, som jeg kunde ka-
 lypst til at male og siden ad-
 jeg kjendte engang en Brown, men
 han negete mig at sende noget.
 Til slut - ja svarde ikke engang -
 endstjøndt jeg altid havde betalt
ham korrekt, hvad jeg skyldte,
 og jeg havde da handlet med ham længe.

Kornstærbelilledet har jeg holdt paa at
 omarbejde, siden jeg kom hjem, jeg
 har kanske ødelagt noget, men
 ellers har jeg faaet en meget bedre
 komposition, - jeg havde nettop strøjet
 en del, da Meyer kom her, og han
 troede mig straks paa mit ord, da jeg

sa, at billedet var ødelagt — og
 "fik saaledes det billedet frit" og
 kan gøre med det, hvad jeg vil —
 (an Hr. Udval skulde ville ha det)
 Jeg vil dog først arbejde lidt
 med det, hvis jeg blir saa frisk.
 Du mener det skulde være "forretning"
 for mig at komme til Bergen
 om og male, — jeg skulde ha lyst
 ogsaa at se lidt paa Bergen, men
 jeg er med aarum blit mere og
 mere nervøs for at arbejde med
 en tilskuerflokk ved siden af mig,
 særlig naar jeg gjør anlag, og jeg saa
 nervøs, at jeg næsten ikke taalr at
 Engel see paa — og i en by indgaar
 man vel aldrig "bestuelse" og
 anden forstyrrelse, — men noget maa

gjøres i retning af "forretning"; thi
eller tager banken fra mig det
lille jeg har her- og handelsmændene
liger saa - jeg skylder ogsaa ^{til} arbejderne
og tjener- og det er værre. —

Fond er i Bergen for tiden - har du
kanske truffet ham?

Vor store spekulation i "Gien" staar paa
sit oprindelige stadium endnu, - dog er
den nye bygsellor nu gaaet igjennem,
og utvivelig er det da ikke, at bygsel-
folkene benytter sig af sin expropriations-
ret. — Skal vi sige: "lad fare hen
lad gaa!" eller skal vi føle os frem
om tiden er moden for salg og kjøb?
Det er jo en vakker og led-dreven viden
og ingen urimelig pris. Ja saa maa du
leve vel og helbre familien hjerteligt.
Med de bedste hilsener fra Engel og din ven
Astrup